

Τα τελευταία χρόνια είμαστε μάρτυρες ενός πολιτικού παίγνιου που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως επιτομή της αποποίησης των πολιτικών ευθυνών της εκάστοτε κυβέρνησης και ιδίως του εκάστοτε πρωθυπουργού.

Ο Κώστας Καραμανλής το 2009 βλέποντας το καράβι να πηγαίνει στα βράχια αποφάσισε να φύγει δια της δημοκρατικής οδού «αφήνοντας» την «καυτή πατάτα» στα χέρια του Γιώργου Παπανδρέου.

Ο Γιώργος Παπανδρέου με τη σειρά του το 2011 μπροστά στο κίνδυνο κοινωνικής έκρηξης εξαιτίας της πολιτικής των μνημονίων «παρέδωσε» την «καυτή πατάτα» στον Λουκά Παπαδήμο και επί της ουσίας στον Αντώνη Σαμαρά και τον Ευάγγελο Βενιζέλο.

Το 2014 ενώπιον μιας νέας συμφωνίας με τους δανειστές ο Αντώνης Σαμαράς και ο Ευάγγελος Βενιζέλος δια της συνταγματικής οδού αποφασίζουν να «πετάξουν» την «καυτή πατάτα» στον ΣΥΡΙΖΑ και στον Αλέξη Τσίπρα...

Και στις τρεις περιπτώσεις οι κυβερνώντες επιρρίπτουν την ευθύνη δια-φυγής τους από την σκληρή πολιτική, οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα στις εκάστοτε αξιωματικές αντιπολιτεύσεις του Γιώργου Παπανδρέου, του Αντώνη Σαμαρά και του Αλέξη Τσίπρα αντίστοιχα, τις οποίες κατηγορούν για έλλειψη διάθεσης συναίνεσης και συνεννόησης προκειμένου να διαμορφωθεί ένα αρραγές μέτωπο απέναντι στα προβλήματα, την κρίση και τους δανειστές.

Τα διλήμματα που έθεσαν και θέτουν οι... «κοπανατζήδες» πρωθυπουργοί έχουν επίσης σαφώς κινδυνολογικό χαρακτήρα ενόψει της ανάληψης της εξουσίας από το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης κατηγορώντας τον εν δυνάμει πρωθυπουργό τουλάχιστον για λαϊκισμό.

Από την πλευρά τους οι εν δυνάμει πρωθυπουργοί ως δια μαγείας προσαρμόζονται σε χρόνο dt στα νέα δεδομένα, καθώς τα όσα έλεγαν ως αντιπολίτευση σε προεκλογική περίοδο ή όχι αποδεικνύονται μη εφαρμόσιμα και μη ρεαλιστικά

Με άλλα λόγια στο ίδιο έργο θεατές μέσα στα τελευταία 5 χρόνια, με την κρίση και τα σχέδια εταιρών και δανειστών σε πολιτικό επίπεδο και όχι μόνο να εξυπηρετούνται εν τέλει από πρωθυπουργούς περιορισμένης (πολιτικής) ευθύνης, αναλώσιμους. Ως πότε....;

Πηγή: newsit.gr